

(1992)

16 Μαρτίου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ALBERT ISSEYEGH,

Αιτητής,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 498/89).

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Κοινοποίηση διοικητικής απόφασης στον αντιπρόσωπο θεωρείται γνωστοποίηση προς τον αντιπροσωπευόμενο — Κοινοποίηση στο δικηγόρο του διοικουμένου θεωρείται για τους σκοπούς του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος κοινοποίηση στον ίδιο το διοικούμενο. 5

Το κύριο ερώτημα στην παρούσα προσφυγή ήταν κατά πόσο αυτή θα έπρεπε να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη σύμφωνα με την προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση. 10

Η θέση του αιτητή ήταν ότι η προσφυγή καταχωρήθηκε μέσα στην τασσόμενη από το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος προθεσμία, γιατί έλαβε γνώση της επίδικης απόφασης με επιστολή του συμβούλου του στον οποίο είχε γνωστοποιηθεί η απόφαση από τους καθ' ων η αίτηση. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

Σύμφωνα με το Άρθρο 189 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149 η γνωστοποίηση προς τον αντιπρόσωπο θεωρείται γνωστοποίηση προς τον αντιπροσωπευόμενο.

Επίσης βάσει της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου η 25

4 Α.Α.Δ. Isseyegh v. Δημοκρατίας κ.α.

κοινοποίηση προς το δικηγόρο της αιτήτριας αποτελεί κοινοποίηση προς την αιτήτρια την ίδια για σκοπούς του Άρθρου 146.3 του Συντάγματος.

5 *Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10 *Parasavvas v. Republic (1973) 3 C.L.R. 467*

Parasavvas v. Republic (1979) 3 C.L.R. 563

Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας, αρ. 1135/1957 και 182/1958.

15 **Προσφυγή.**

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (α) να φορολογήσει όλο το κέρδος από την πώληση δύο οικοπέδων θεωρώντας τον σαν το μοναδικό ιδιοκτήτη (β) να καθορίσει την αγοραία αξία των δύο οικοπέδων και (γ) να μην αφαιρέσει κατά τον υπολογισμό του κέρδους, ποσό £400 που αντιπροσωπεύει αμοιβή εκτιμητών και συμβούλων.

25 *Στ. Παναγίδης, για τον αιτητή.*

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

30 *Cur. adv. vult.*

Ο Δικαστής κ. Δημητριάδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

35 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ο αιτητής, που από χρόνια ζει στο Λονδίνο, ήταν ο εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης δύο οικοπέδων με αρ. εγγραφής N1703 και N1704, Φ/Σχ. 62ΕΙ, Τεμάχια 1562, 1563 στο Στρόβολο, και με την προσφυγή αυτή προσβάλλει:-

40 (α) Την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (ο Διευθυντής) να φορολογήσει

όλο το κέρδος από την πώληση των δύο οικοπέδων στο όνομα του αιτητή θεωρώντας τον σαν τον μοναδικό ιδιοκτήτη.

(β) Τον καθορισμό της αγοραίας αξίας των δύο οικοπέδων στις 27/6/1978, και 5

(γ) Την απόφαση του Διευθυντή να μην αφαιρέσει κατά τον υπολογισμό του κέρδους, ποσό £400.- που αντιπροσώπευε αμοιβή εκτιμητών και συμβούλων. 10

Τα πιο πάνω οικόπεδα, που δωρήθηκαν σ' αυτόν στις 11/10/1973 από το θείο του Eddie Isseyegh, ο αιτητής τα πώλησε στις 10/6/1986 στην εταιρεία FYSKO DEVELOPMENT LTD, για £73,000.-. Η μεταβίβαση τους έγινε στις 12/6/1987 και σαν τίμημα πώλησης στο έντυπο μεταβίβασης δηλώθηκε το ίδιο ποσό. 15

Στις 3/9/1986 ο αιτητής μέσω του συμβούλου του κ. Φάνου Ιωνίδη υπέβαλε στο Διευθυντή δήλωση διάθεσης ακίνητης ιδιοκτησίας στο καθορισμένο έντυπο μαζί με συνοδευτική επιστολή, στην οποία προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι κατείχε το ένα από τα οικόπεδα για λογαριασμό του αδελφού του, Christopher Isseyegh, από το Λονδίνο. 20

Στις 5/9/1986 ο Διευθυντής εξέδωσε φορολογία βασισμένη στην πιο πάνω δήλωση για να πληρωθεί ο φόρος. Στις 20/10/1987 ο Διευθυντής με νέα ειδοποίηση επιβολής φορολογίας προς τον αιτητή αποδέχτηκε τη δήλωση που υποβλήθηκε όσον αφορά το προϊόν διάθεσης και τα έξοδα προμήθειας, αλλά διαφοροποίησε την αγοραία αξία των δύο οικοπέδων στις 27/6/1978 σε £32,000.- και το ποσό της απαλλαγής σε £5,000.-. 30

Στις 10/11/1987 ο αιτητής μέσω του συμβούλου του, υπέβαλε ένσταση ότι το κέρδος έπρεπε να φορολογηθεί όχι μόνο στο όνομα του αιτητή αλλά και στο όνομα του αδελφού του Christopher Isseyegh, για λογαριασμό του οποίου κατείχε ο αιτητής το ένα οικόπεδο, και ότι η εκτίμηση της αγοραίας αξίας των δύο οικοπέδων στις 27/6/1978 ήταν χαμηλή. 40

Ο Διευθυντής με επιστολή με ημερομηνίας 27/1/1988 ζήτησε από το σύμβουλο του αιτητή να παρουσιάσει μεταξύ άλλων έκθεση προσοντούχου εκτιμητή για τον προσδιορισμό της αγοραίας αξίας των οικοπέδων στις 27/6/1978 και αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τους πιο πάνω ισχυρισμούς του.

Στις 28/3/1989 ο αιτητής μέσω του συμβούλου του παρουσίασε στους καθ' ων η αίτηση έγγραφο υπογραμμένο από το θείο του Eddie Isseyegh, ημερομηνίας 1/1/1984, στην παράγραφο 4 του οποίου αναφέρονται τα εξής:-

"Εις τους Albert & Christopher Isseyegh κατοίκων Λονδίνου έχω ήδη κληροδοτήσει και μεταβιβάσει δύο οικοπέδα και επιθυμώ να μην πωληθούν δια πολυκατοικίαν."

Κανένα στοιχείο όμως δεν παρουσίασε σχετικά με τον ισχυρισμό του ότι η αγοραία αξία των οικοπέδων στις 27/6/1978 ήταν χαμηλότερη. Επίσης διεκδίκησε το ποσό των £400.- που αντιπροσώπευε αμοιβή εκτιμητών και συμβούλων χωρίς όμως οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία.

Ο Διευθυντής αφού εξέτασε το όλο θέμα πήρε απόφαση για την ένσταση και απέστειλε στο σύμβουλο του αιτητή ειδοποίηση επιβολής φορολογίας με ημερομηνία 20/4/1989 μαζί με συνοδευτική επιστολή ίδιας ημερομηνίας, στην οποία αναφέρεται ότι τα στοιχεία που υποβλήθηκαν δεν αποδείκνυαν την ισχυριζόμενη συνιδιοκτησία, ότι η εκτίμηση του σχετικά με την αγοραία αξία των κτημάτων ήταν κανονική και δεν μπορούσε να την αλλάξει, ότι το ποσό των £400.- που διεκδικήθηκε για αμοιβή εκτιμητών και συμβούλων δεν εθεωρείτο δαπάνη που έγινε εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά για κτήση του κέρδους και ότι δεν υποβλήθηκαν σχετικά αποδεικτικά στοιχεία.

Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η προσφυγή αυτή στις 10 Ιουλίου, 1989.

Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη

γιατί καταχωρήθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας των 75 (εβδομήντα πέντε) ημερών που καθορίζει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

Η θέση του αιτητή είναι ότι έλαβε γνώση της επίδικης απόφασης με επιστολή του συμβούλου του ημερομηνίας 5 Ιουνίου, 1989, και ότι επομένως η προσφυγή ασκήθηκε μέσα στα καθορισμένα χρονικά όρια.

Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί γιατί γνωστοποίηση προς τον αντιπρόσωπο θεωρείται και γνωστοποίηση προς τον αντιπροσωπευόμενο. Σύμφωνα με το άρθρο 189 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149:-

"Ειδοποίησις κοινοποιηθείσα προς τον αντιπρόσωπον ή πληροφορία ληφθείσα υπό του αντιπροσώπου εν τη διεξαγωγή εργασιών δια τον αντιπροσωπευόμενον, επάγεται τας autάς εννόμους συνεπειάς, καθ' όσον αφορά εις τα μεταξύ αντιπροσωπευόμενου και τρίτων σχέσεις, ως εάν η ειδοποίησις εκκοινοποιήτο εις τον αντιπροσωπευόμενον ή η πληροφορία ελαμβάνετο υπ' αυτού."

Στην υπόθεση *Papasavva v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 467, θεωρήθηκε ότι κοινοποίηση προς το δικηγόρο της αιτήτριας αποτελούσε και κοινοποίηση προς την αιτήτρια την ίδια για σκοπούς του άρθρου 146.3. Η απόφαση επικυρώθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου [βλέπε (1979) 3 C.L.R. 563]. Επίσης στις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας αρ. 1135/1957 και 182/1958 θεωρήθηκε ότι κοινοποίηση προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο και πληρεξούσιο αντιπρόσωπο των αιτητών, αντίστοιχα, αποτελούσε για σκοπούς υπολογισμού του χρόνου, κοινοποίηση και προς τους αιτητές.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη.

Ο αιτητής να πληρώσει τα έξοδα τα οποία να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.